

saaledes, at vi ikke blive spurgt uden i det Høieste om et Ja eller Nei. Jeg mener, for at tale reent ud, at de eneste særlige ydre Forhold, som der kunde være Tale om, maatte være Forholdet til Nordamerika, og kommer der en Udvikling i de transatlantiske Forhold, hvorunder dette er et specielt Forhold, saa vil Løsningen af disse Spørgsmaal mellem Amerika og Europa ganske vist ogsaa komme til at omfatte St. Thomas og St. Croix; men vil man ikke holde sig til Distinctionen imellem det Indre og Ydre, saaledes at det Indre er Alt, og Grundlovsbestemmelsen altsaa bliver en Absurditet, saa maa man søge at finde en Definition, og den har Folkethingets Udvalg søgt at finde, den har Regjeringen erklæret hypotetisk at ville finde sig i, idet den har sagt, at, skal der skjæles, saa maa det være paa denne Maade, og den har endelig Folkethinget med stor Majoritet vedtaget. Den ærede Landstingsmand sagde, at Regjeringen ikke havde tiltraadt den; men jeg troer, at det med fuld Føie er under Sagens Behandling gjort gjældende, at denne Sag for Drebløkket ikke staaer i et ganske sædvanligt Lovgivningsstadium, saa at, naar Regjeringen og Rigsdagen ere enige derom, kan man vente, da Modstanden jo sjelden udgaaer personlig fra Hs. Majestæt, at en fuldstændig Lov herom strax efter emanerer. Men her ere Forhold tilstede, som man maatte ønske klarede mellem Rigsdagen og Rigsraadet, og, da efter Fællesforsatningen Regjeringen, hvis dette Forsøg brister, vil komme til at afgjøre det ved en Voldgiftskjendelse, saa er det ganske naturligt, om den viser en vis Tilbageholdenhed i sine Udtalelser paa dette ene af Sagens Stadier. Hvad det andet Stadium: Voldgiftskjendelsen angaaer, saa tvivler jeg meget om, at jeg for mit Vedkommende i dette Tilfælde vilde opfatte Spørgsmaal om dens Berettigelse; men for at det dog ikke skal synes, at jeg har sagt noget Urigtigt, skal jeg bringe i det ærede Things Grindring, at den sidste Beslutning om Grundlovsbestemmelsens Ikrafttræden er taget under den udtryffelige Forudsætning, der i mine Dine er et Forbehold, at der derved ikke er vedtaget Andet, end hvad der ligger i selve Grundlovens Indskrænkning, og at denne Forudsætning udtryffeligt refererer sig

til Udviklingen i Præmisserne, hvori der siges, at, naar bestemte Ting ere forbeholdte, og altsaa bestemte Ting overdragne, saa kan Grændsestriden ikke afgjøres eenfaldigt; der gives da ingen anden lovbestemt Maade at afgjøre Stridens Gjenstand paa, end enten ved dens Behandling, overensstemmende med Grundlovens § 100, at tilveiebringe en hvilken som helst anden Afgjørelse, eller tilveiebringe den ved Overenskomst, eller lade Regjeringen afgjøre det ved Voldgift, der da henter sin juridiske Berettigelse fra en stilltende Anerkjendelse fra begge Parters Side. Hvad jeg har sagt, er fuldkommen correct; men forøvrigt er det for mig kun et Motiv mere, til at gjøre Alt, hvad der staaer i min Magt, for at ikke Nødvendigheden af dette yderste Nødmiddel skal komme til at indtræde, og det er derfor, at jeg indstændigt tilraader at slutte sig til det Forsøg, der er gjort fra Folkethingets Side, paa den danske Rigsdags Begne at opstille et Forsligstilbud. Hvis det bliver antaget af Rigsraadet, kan jeg ikke tvivle om, at Regjeringen ogsaa vil tiltræde det; hvis ikke vil Sagen komme tilbage, og Regjeringen vil da af de her saaldne Omstændigheder vide, at der idetmindste er nogle af Landstingsmændene, der have villet give deres Consents til den Afgjørelse, de troe at være den meest praktiske.

Madvig: Jeg skal blot til eet Punkt i den sidste ærede Talers Foredrag tillade mig at bemærke, at jeg dog ikke kan indrømme, at hvad han sagde, der var fastsat med Hensyn til Competencen, er saa aldeles correct.

Indenrigsministeren: Jeg skal heller ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om Myndigheden eller rettere sagt Udstrækningen af den Myndighed, der ligger i Fællesforsatningens § 22, og om Gyldigheden af nogensomhelst udtryffelig Bestemmelse i Fællesforsatningen, der var meddeelt Rigsdagen grundlovs-mæssigt, sulde kunne bestrides at være gyldig; jeg skal slet ikke gaae ind herpaa. Jeg haaber, at det aldrig skal komme til en saadan mislig Strid. Derimod skal jeg først reise diggjørelse, hvorfor Regjeringen maatte fremkomme med denne Sag. Regjeringen har nemlig at forelægge